

Buletin Ortodox 59

Misiunea Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni

544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7

website: www.sfmariakitchener.com

facebook: [Misiunea Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni](#)

Momentele de suferință și de jertfă sunt clipe de binecuvântare, căci lângă fiecare cruce se află și o înviere. (Pr. Efreim Filotheitul)

Ți-e frică de cruce? Răstignește-ți egoismul!

Autor: *Claudiu Balan*

Mi-e frică să sufăr. Mi-e frică și de cea mai mică durere. Mie, frigul mi se pare cea mai înspăimântătoare durere fizică, altora durerea de măsea. Pentru alții singurătatea poate fi simțită adesea ca o durere de ordin fizic. Oricum ar fi, suferința nu este pe placul nostru. Știm că pentru a ajunge la Înviere trebuie să trecem prin povara Crucii, așa cum a făcut și Hristos Domnul. Dar oare este obligatoriu ca toți să suferim? Sau unii se pot erija? Există oare o cale spre

mântuire fără suferință? Părintele Serafim Rose spunea: *"Noi, cei ce ne numim creștini, nu trebuie să așteptăm nimic altceva decât să fim răstigniți. Căci a fi creștin înseamnă a te răstigni, în aceste vremuri și în oricare alte vremuri, de când Hristos a venit întâia dată. (...) Și trebuie să fim răstigniți la vedere, în ochii lumii, căci împărăția lui Hristos nu este din această lume, și lumea nu o poate primi, și nu o poate primi nici măcar un singur reprezentant al ei, nici pentru o singura clipă."*

Ce-o fi însemnând această răstignire pentru noi cei de astăzi?

Sfinții Părinți spun că suferința vine din lipsa plăcerii. Suferim pentru că vrem să trăim o stare continuă de gustare a plăcerii, și când acest fenomen este întrerupt, din diferite motive, apare durerea, sau întristarea după momentele în care eram obișnuiți cu gustarea plăcerii.

Deși sunt foarte mândru și egoist, încerc uneori, cu ajutorul lui Dumnezeu, în relațiile cu cei din jur să-mi dau mai puțină importanță mie însumi și mai multă celorlalți. Dacă am de împărțit ceva, dau celorlalți partea mai mare și mie pe cea mai mică. Dacă din pricina condițiilor, unele persoane dintr-un grup trebuie să suporte anumite inconveniente și altele nu, atunci mă plasez în grupul cu inconveniente. Dacă sunt refuzat, jignit, sau dat la o parte, accept acest lucru cu calm și mă retrag fără să reacționez. Dacă sunt nedreptățit de șefi, persoane cu rang mai înalt, atunci plec capul și mă retrag, fără să fac tam-tam.

Încerc întotdeauna să nu deranjez prin dorințele mele și nici să mă impun, chiar dacă autoritatea mi-ar permite acest lucru (ca tată, soț, client, beneficiar, cetățean, etc.) Această atitudine, pe care am învățat-o din Evanghelie, m-a ajutat de multe ori să scăp de suferință, pentru că din punct de vedere moral m-am plasat pe o poziție pe care știam că o să sufăr și mă pregăteam pentru asta. Eram împăcat cu

ideea și parcă de fiecare dată prindeam curaj să rezist, și ceream ajutor lui Dumnezeu.

Plasându-mă pe o poziție care nu incomoda pe ceilalți, ba dimpotrivă, îi favoriza, nu aveam concurență, nu îmi era frică de o suferință ulterioară, ci acceptam direct suferința maximă pe care o puteam obține în acea postură în grup. Acest lucru îmi dădea liniște și scăpam de frica aceea: „dacă o să fiu eu cel care...”. Scăpam de amenințarea cuțitului la gât și eram mai liniștit. Din punct de vedere psihologic aș putea spune că aceste gen de comportament te ajută să te plasezi pe poziția în care vei obține minimul de plăcere cu minimul de frustrări... prin urmare și un minim de suferință, dacă ne gândim că suferința este de fapt durerea care provine din neîmplinirea dorințelor (nevoilor).

Dacă te auto-propui primul, pentru a avea cele mai mari beneficii într-un grup, atunci te plasezi pe poziția în care vei obține maximul de plăcere dar și cu maximul de frustrări, frustrări provenite din teama că cei din jur nu-ți vor confirma poziția și vei ajunge până la urmă să beneficiezi de mai puțin sau chiar deloc.

Dacă suntem puțin atenți la ce se întâmplă în lumea noastră vom observa că acolo unde este ciolanul acolo sunt și câinii. Unde sunt beneficii și o vacă de muls acolo e mare concurență. Unde se fac bani repede și beneficiile vin pe termen scurt, acolo trag majoritatea oamenilor.

Unde-i chin, suferință, muncă, trudă, stres, beneficii pe termen lung, acolo vin puțini sau deloc. Un părinte din Muntele Athos întrebat dacă are liniște și dacă se poate ruga el a răspuns ceva de genul: „În sărăcie nu te deranjează nimeni”. Dacă n-ai nimic valoros care să-i atragă pe ceilalți, atunci nu vei fi deranjat și nici luat la ochi.

Dacă vrei prin atitudinea ta bani, funcții înalte, câștiguri politice, dacă ai influențe asupra maselor de oameni, sau poți în vreun anumit fel aduce beneficii altora, atunci cu siguranță vei avea concurență și vor vrea și alții o felie din tortul tău. Poziționându-te astfel poți lesne să ajungi la suferință, neobținând ceea ce ți-a propus. În general lumea caută cele materiale și aici se dă toată bătălia, și e normal că din această „luptă” cei implicați să iasă răniți și suferind. Cu cât acorzi mai puțină importanță celor materiale și mai multă celor duhovnicești cu atât vei fi mai puțin *interesant* pentru lume, și vei ieși mai puțin rănit din această luptă. În concluzie, am putea spune că suferim doar pentru că *dăm în gât după cele lumesti*, strofocându-ne așa de mult să le obținem.

Astfel Crucea pe care trebuie s-o purtăm toți pentru a ajunge la Înviere nu este altceva decât lepădarea de cele materiale sau încercarea continuă de a obține bucurie din cele duhovnicești, din relația cu Dumnezeu și oamenii.

Presupunând că există o cale spre mântuire cu minim de suferință, acea cale este chiar viața trăită fără a pune preț pe cele materiale, dar raportându-ne mereu la poruncile Mântuitorului Hristos. **Dacă vrem să ne mântuim fără suferință, atunci să ne lăsăm pe noi la urmă și să-i punem pe ceilalți întâi. Să slujim tuturor și abia la urmă nouă!** De aceea am spus că dacă ne este frică de Cruce, să ne răstignim egoismul! Putem fugi de suferință, transformând Crucea lui Hristos în renunțare la toate cele ale lumii!

În Tradiția Bisericii Ortodoxe Crucea este de fapt asceză, dezpătimire, luptă pentru a lepăda păcatul – ca singur responsabil pentru suferință. Păcatul ne face egoiști și ne poziționează pe postura psihologică în care să așteptăm maximul de plăcere. Smerenia dimpotrivă, ne poziționează în postura omului care nu vrea nimic, mulțumit mereu cu toate, care nu vrea să deranjeze pe nimeni, și care are o problemă doar cu el însuși și niciodată cu ceilalți, dispus oricând să suporte condiții de trai mai grele, sau o lipsă a plăcerilor.

Sursa: <https://ortodoxiatinerilor.ro/tinerii-biserica/psihologie-ortodoxa/18951-ti-e-frica-de-cruce>

Pentru un sac de bani

În timpul unui război, un colonel a fost rănit grav și dus de urgență la cel mai apropiat spital, unde a fost îngrijit cât se poate de bine. Dar, după un timp, acesta observă că la celălalt capăt al salonului, se aflau două paturi cu bolnavi de care nimeni nu se apropia, nici măcar vreun doctor. O singură călugăriță stătea mereu cu ei și îi îngrijea cu multă dragoste, căutând să nu le lipsească nimic și rugându-se neîncetat. Întrebând de ce sunt bolnavii de la capătul salonului atât de izolați, colonelul a rămas mut de uimire, aflând că oamenii aceia suferă de o boală fără leac și că în scurt timp vor muri. Nimeni nu se apropia de bolnavi de teamă să nu se molipsească.

- Bine – a mai întrebat colonelul – dar călugărița care stă mereu împreună cu ei și îi îngrijește?
- Desigur că era sănătoasă – i-a răspuns un doctor, dar acum s-ar putea să se fi îmbolnăvit și ea. Noi n-am lăsat-o să se apropie, dar ea a insistat spunând că cineva trebuie să-i îngrijească și pe oamenii aceia.

- Doamne, a mai exclamat colonelul, n-aș face așa ceva nici pentru un sac plin cu bani.
Din celălalt capăt al salonului, călugărița l-a auzit și, întorcându-se spre colonel, i-a răspuns liniștită și cu zâmbetul pe buze:

- **Nici eu n-aș face acest lucru pentru un sac cu bani. Îl fac însă pentru o răsplată mult mai mare. Pentru mulțumirea pe care o citesc în ochii acestor oameni sărmani pe care pot să îi ajut și pentru răsplata pe care ne-o va da Dumnezeu fiecăruia dintre noi, după meritul nostru.**

“Ești desăvârșit atunci când, în locul tău, îl preferi pe aproapele” (Avva Iacov)

PROGRAM

Duminica, 31 martie 2019, ora 11 a.m. – SFANTA LITURGHIE (Sfanta Cruce)

Duminica, 07 aprilie 2019, ora 11 a.m. – SFANTA LITURGHIE (Sf. Ioan Scararul)

Duminica, 14 aprilie 2019, ora 11 a.m. -SFANTA LITURGHIE(Sf.Maria Egipteanca)

*Duminica, 21 aprilie 2019, ora 11 a.m. – SFANTA LITURGHIE (Floriile)
- AGAPA (masa festiva cu preparate din peste)*

